

ՄԵՃՄՈՒՄԻՆՊԱՐ

DIRECTION DU JOURNAL
MEDJMOUA-I-AHBAR
Grand'Rue de Pera, Tuxim 65

Համբարսա իժի սեճա եանի ՉԱՐՇԵՆՊԻՀ ՎԵ ՃՈՒՄԱ ԻՐԹԵՍԻ
կիւնէրի նէշր օրուհու:

مجموعة اخبار

بكاوغلى تقسيم جادوى نومر ٦٥

ՂԱԶԵԹԱՐԱՆԸ ԱՊՐԵՆ ԶԻՅԱԹԼԱՐԸ. — Իսթանպուլ իշին սենտեմբեր 60 թուոյ, — 6 ապրիլ 35. — Թաշար իշին սենտեմբեր 85. — 6 ապրիլ 45 ղ. տուր: — Բօսթա իւնիսթի պիզէ ախա տիր: — 15 կիւնիւք նիւսիսէ 60 բարա տըր: — ԻԼԱՆԱԹ ՇԱՐՇԻՆԱՐԸ. — Կիւնիսթի սահիֆէնին պէնէր սըրաք 5, Չաճի վէ Յիւնիսթի սահիֆէնին պէնէր սըրաք 3, վէ Կիւնիսթի սահիֆէնին պէնէր սըրաք 1 ղրուշ տուր: — Զօգ տէֆա տէրճ խոյէճէր իլանաթ իշին ալըրճա բաղարըգ. օրուհու: — Նիւսիսի 30 բր տըր:

Ղազէթեան միւթէպիլիզ խոստումաթ իշին ՅՈՒՀԱՆԵՍ ՕՂԱՅԵԱՆ միւրաճապթ օրուհու: — Խաթէթիսնէ Պէյօղլուստա ձատտէի քնպիրտէ Ն. 65:

ՅԻՍՈՒՍԵԱՆԻ ՍԸ ՆԱՄԱԿՆԵՐԸ

Ա.

Ամէն օր աշխարհին չորս կողմերը ապա-
շեցուցելու առաւելութեամբ մը հրատարակ-
ուող անբարիշտ ու անկրօն գիրքերու թոյն
ու ընդին ընդ, որոնք շատ մը միամիտ
միտքերը կը մոլորեցնեն և անմեղ ու տը-
կար հոգիներու մէջ սկեպտիկութեան թու-
նաւոր սերմերը կը ցանեն, որչափ ուրա-
խալի է տեսնալ այնպիսի գործեր ալ, ու-
րոնք քրիստոնէական պայծառազնիւ տրա-
մաբանութեամբ լիցուեն, միտքերն ու սիր-
տերը կը բարձրացնեն զէպի անհուն աշ-
խարհներ, կը խօսին գերբնային ճշմար-
տութեանց, Աստուծոյ անսահման փառքե-
րուն և Քրիստոսի հրաշալի պատմութեան
վրայ և կը գեղուն սիրտերը այն հոգե-
պարար քաղցր ցնծութեամբ որ Տիրոջ
միայն կրնայ բոլորի:

Անա այս ընտիր գիրքերուն կարգէն
է նաեւ այն գեղեցիկ գործը Յիսուսեանի
մը ուժեղ գրքէն ելած, Յիսուսեանի մը
նամակները՝ առ Մ. Վալտէր-Մուսո (1),
որ մեծ ընդունելութիւն գտաւ ամէն կող-
մէ և հրատարակութեան անմիջապէս ետ-
քը մէկէ աւելի տպագրութիւններու ար-
ժանացաւ:

Գիրքը կը խօսի օրուան ամէնէն շահե-
կան խնդրին՝ կրօնական Միաբանութեանց
Յարանապէս արտաքին միայն, խնդիր մը
որ յուզեց աշխարհին բոլոր մեծ միտքերը,
որոնց մեծագոյն մասը՝ շատ գովելի ե-
ռանդով ու միշտ տրամաբանօրէն պաշտ-
պանեցին հալածուող Միաբանութիւնները,
և ոչ ոք կրնայ պնդել թէ այս պաշտպա-
նութիւնները կանխաւ ապահովուած կողմ-
նակցութիւններ էին, քանի որ այս մեծ
դատը պաշտպանողներուն մէջ առաջին
տեղը կը գրաւէին այն տեսակ գէմքեր,
որոնք երբեք չեն ճանցուած իր Եկեղեց-
ւոյ բարեկամ, այլ ընդհակառակը նոյն իսկ:
Եւ ընտանեկան աստիճանը՝ կրօնական Միա-
բանութեանց մատուցած կրօնային ու հո-
գեկան ծառայութիւնները չէր որ կը պաշտ-
պանէին ամէնէն աւելի, այլ ի վեր կը հա-
նէին անոնց մատուցած անուրանալի և ան-
բաղդատելի ծառայութիւնները՝ հանդէպ
դատարարական:

Մոյն հատորին մէջ հաւաքուած են Յի-
սուսեանի մը նամակները՝ օրը օրին գրե-
ուած Ինկիլիսի մէջ: Շատ գեղեցիկ և
կարգապահ յարմար գործ մըն է այս.
հեղինակը արամիտ ոճով մը, ուր կը խոս-
անա բարձր խորհրդածութիւններ և զօրա-
ւոր փաստեր ու ապացոյցներ, կը ձաղկէ
այն կատարելապէս սխալ և պարզապէս
եռեւակայական ըմբռնումները, զոր կը սը-
նուցանեն շատեր՝ ընդհանրապէս բոլոր վը-
րօնական Միաբանութեանց և մասնաւորա-
պէս Յիսուսեաններու դէմ:

(1) Lettres d'un Jésuite à M. Waldeck-
Rousseau.

«Մ. Վալտէր-Մուսոն է որ — կ'ըսէ յա-
ռաջաբանին մէջ յարգելի Յիսուսեանը՝ ա-
ռանց իր անուր յայտնելու — պատրաս-
տեց, պաշտպանեց և կէս մըն ալ հաստա-
տեց կրօնաւորներու դէմ եղած օրէնքը:
... Եւ Մ. Վալտէր-Մուսոն միմիայն իր
խօսքերէն կը դատեմ և անոնց դէմ կը
գրեմ միայն: Կը թողում մարդը և կ'առ-
նեմ իր ըսածները միայն, զոր վնասակար
կը դատեմ և կրցածիս չափ երեւան կը
հանեմ սխալները:»

Յարգելի հեղինակը կը պաշտպանէ կը-
րօնական Միաբանութիւնները, ի վեր կը
հանէ անոնց մատուցած մեծամեծ ծառա-
յութիւնները՝ հանդէպ իրենց երկրին և
այն աներեւակայելի ճիգերը զոր կ'ընեն
տարածելու համար Ֆրանսիայէն լեզուէն աշ-
խարհիս ամէնէն անծանօթ անկիւններն
իսկ, ինչպէս նաեւ այն հոգեւոր շատ ա-
ւելի մեծ, շատ աւելի քաղաքային ծառայու-
թիւնները զոր կ'ընեն, ոչ միայն Յիսու-
սայի, այլ ամբողջ աշխարհիս քրիստոնէայ
ժողովուրդներուն արմին մէջ վառ պա-
հելու համար իրենց Եկեղեցիին և իրենց
կրօնքին սէրը:

«Յաճախ դիտուած է թէ Յիսուսեան-
ները ճանցողները կը սիրեն զանոնք, իսկ
անոնք որ չեն ճանցնար... կ'ատեն բոլոր
սրտով»: Երկրորդ նամակին սկիզբը այս
գեղեցիկ ու շատ իրաւացի դիտողութիւն-
ներ ընկելով յարգելի հեղինակը կը հրաւի-
րէ Մ. Վալտէր-Մուսոն Յիսուսեաններու
վանք մը և կ'առաջարկէ առաջնորդել զայն
բոլոր կրօնաւորներու խցիկները: «Պիտի
տեսնա՞ք թէ, կ'ըսէ, Յիսուսեանները չեն
այնպէս ինչպէս որ կ'երեւակայէ ունայ-
նասէր ժողովուրդ մը:»

Եւ հեղինակը կը ներկայացնէ մեզի
Յիսուսեաններու ներքին կեանքը իր ամ-
բողջ պարզութեամբ և վսեմութեամբ. կը
բանայ մեր առջեւ վանքին դռները լայն,
և կը տեսնանք հոն ծերուկ ու բարեպաշտ
կրօնաւորներ, որոնք իրենց ժամանակը ա-
ղօթելով կ'անցընեն, առաքելութեանց
հիշն վաստակաւորներ, որոնք Յիսուսի առ-
տուածային Վարդապետութիւնը քարոզե-
լու և ժողովուրդները կրթելու և դաս-
տիարակելու համար ամբողջ տարիներ,
հեռու իրենց հայրենիքէն, հեռու իրենց
ծնողքէն, հեռու իրենց բարեկամներէն և
ամէն տեսակ մարմնական ու նիւթական
տանջանքներու և անձկութեանց ենթա-
կայ, երկրէ երկր, քաղքէ քաղք և
գիւղէ գիւղ թափառելէ ետք, հիմա, հի-
ւանդ ու յոգնած, կը հանգչին, երազե-
լով իրենց առողջ երիտասարդութեան ու
վառվառ գործունէութեան օրերուն վը-
րայ, և կը նախանձին իրենց եղբայրներուն,
որոնք տակաւին երիտասարդ, կարող են
աշխատել, քարոզել ու յոգնել ի սէր Քրի-
ստոսի Հաւատքին և ի սէր դաստիար-
ակութեան: Կը տեսնանք հոն երիտա-
սարդ ու վառվառ կրօնաւորներ, որոնք
իրենց հոգեկան պարտականութիւններէն
աւելցած ժամանակը կը նուիրեն ուսման-
քի և գիտութեան, որով կ'ապացուցանեն
կարգ մը միամիտներու թէ կրօնք և գի-

տութիւն շատ լաւ կը համահայեցին իրա-
րու հետ և թէ արդէն ասոնք զիրար գըր-
կելու համար ստեղծուած են միայն: Կը
տեսնանք հոն ուրիշներ, միշտ ժպտուն,
միշտ բարի, որոնք իրենց կեանքը կ'ան-
ցընեն ժողովուրդին մէջ, աղքատներէ և
գործաւորներէ չլնապատուած, որոնց կը
բաշխեն բոլոր ունեցածներն և դռնէ դուռ
ողորմութիւն կը հաւաքեն՝ որբերուն և
այրենիներուն համար:

Յարգելի Յիսուսեանը կը գրէ. —
«Ուսնաց անկողնակալութեան մասին բը-
նաւ վստահութիւն չունիմ: Անոնց վրայ տե-
սած երկու բաներս միշտ զարմանք պատ-
ցաւած են ինծի առաջին՝ անոնց ունեցած
խղճամտանքները, իսկ երկրորդ՝ անոնց չու-
նեցած խղճամտանքները: Պարկեշտ մար-
դոց, ինչպէս նաեւ Յիսուսեաններու նը-
կատմամբ տարբերակ խոճի խայթեր կը
զգան. անոնք հանրային չարագործներ կը
նկատեն մեզ, և անանկ չարագործներ,
որոնք Յիսուսայի դէմ դաւաղութիւններ
կը կազմեն, և բնաւ խղճի խայթ մը չեն
զգար, երբ օրէ օր կ'աւելնայ յանդգնու-
թիւնը անոնց որոնց բացարձակապէս նպա-
տակն է կործանել ամէն ինչ, անպատուել
բաժակը և անմիաբանութիւն ձգել քա-
ղաքացիներու միջեւ: Անա երկու ընկե-
րութիւններ. մէկը՝ Յիսուսեաններու ընկե-
րութիւնը որ բարիք կը գործէ յայտնա-
պէս, իսկ երկրորդը՝ Ազատ-որմնադիրնե-
րու ընկերութիւնը, որ յայտնապէս չարիք
կը գործէ: Առաջինները իրենց անդու-
րարեգործութիւններով հանրային երախ-
տագիտութիւնը շահած են, իսկ երկրորդ-
ները չեն ըրած երեք բարի գործ մը, և
ընդհակառակը, ամէն օր շատ մը չարիք-
ներ կը հասցնեն. առաջինները լոյսի մէջ
կ'ապրեն, իսկ վերջինները խաւարի մէջ:
Յիսուսեանները կը պահպանեն և կը չը-
նեն, մինչդեռ Ազատ-որմնադիրները կը
տապալեն և կը կործանեն. անշուշտ ա-
ստիճ, զարմանալի հեղուկութիւն մը, ի-
րենց ամբողջ գործունէութիւնը կը պահեն
վերականգնելու համար օր մը այն համ-
բաւառ որ տաճարը, որուն համար ըսած
է Անիկա որ չէ խաղած մէկը երեք, թէ
ի դուր պիտի աշխատին և քարը քարին
վրայ չպիտի կենայ: Յիսուսեանները պան-
ծալի բարեկամութիւններ հաստատած են,
մինչդեռ Ազատ-որմնադիրներու դաշնակ-
ցութիւնները կ'ապագել են միշտ... Եւ
ունեց ամբողջ ատեղութիւնը Յիսուսեան-
ներուն դէմ է, իսկ ամբողջ բարեկամու-
թիւնները՝ ի նպաստ Ազատ-որմնադիրնե-
րուն:»

Ո՛րչափ իրաւացի են դժբաղդաբար
յարգելի Յիսուսեանին սոյն իմաստալից
տողերը: Բայց ամէն ատեն և ամէն տեղ
անոնք չէ՞ եղած արդէն: Բարութիւնը,
ճշմարտութիւնը երկար ատեն անծանօթ
կը մնան և պահ մը սխալին ու չարանօթ
թով կը նստնան կարծես: Բայց պահ
մը միայն, որովհետեւ վերջապէս կու գայ
ստիւն մը, ուր կը փայտատակեն երկնային
բարութիւնը և աստուածային ճշմարտու-
թիւնը:

Ս. Թ.

ՄԵՐ ԹԵՄԵՐՈՒ ԹԱՓՈՒՐ ՎԻՃԱԿԻՆ ԱՌԹԻՒ

Որչափ որ ստոյգ է Գրոց այն խօսքը
թէ՝ «Տուն կազմի յունէ կազմի», անչափ
ալ ստոյգ է թէ՝ «Երանի առն որ շինեաց
զտուն իւր ի վերայ վիմի»: Ինչպէս որ
տուն մը շինելու համար «յունէն» պէտք
է, այսինքն՝ տան որոշ տեսակին համա-
ձայն զանազան կամ համանման նիւթեր նոյ-
նասեռ ճարտարապետութեամբ, այսպէս
ալ անոր երանիկ տեւողութեան համար
հիմ մը պէտք է, որ բռնէ ամբողջ տունը և
հասարակ աղղեցութեամբ անխտիր ներ-
գործէ իւրաքանչիւր մասերու վրայ: Սա-
կայն գերանդանցօրէն ըսուած Տունը Քրի-
ստոսի Եկեղեցին կազմող և ի մի ձուռ-
ուող այն երջանիկ տուններն են, որ հիմով
ու «յունէն»ով յարգարեալ թեմ կամ վի-
ճակ կ'անուանուին և կամ հօա, որուն
«Հեղինակը» ուղղակի Ս. Հոգին է. «Եղ-
գեճեղ Հոգին Սուրբ տեսուչս հովուել զհօա
իւր»: «Ավիզը»՝ Եկեղեցւոյ ընդոծին է:
«Յունէն» իբր տարր, որչափ ալ աղնուա-
գոյն ու պատուական հանքերու ծոցէն բըր-
դի, այլ իրեն ներդաշնակ նիւթ յօրինա-
կիտուած այն տան մէջ՝ ժողովուրդը կամ
ոչխարն է: «Հիմը» անոնց իւրաքանչիւր
խաւերուն անխտիր իշխող Եպիսկոպոսն է
կամ Հովիւը. ի հարկէ, Հիմն ալ վիմին են-
թակայ, վէմն ալ Հիման ու «յունէն»ին ան-
խտիր իշխող: Այսպէս Եկեղեցի Պողոսայն
մի կազմող զանազան տուններու բաժա-
նումը, կամ անոնց մի փրկութեան Պողո-
սայ կազմելը՝ աստուածային յօրինութիւն
ու ճարտարապետութիւն ըլլալով՝ ոչ մին
խախտելի և ոչ միւսն վրդովելի են, ա-
նանկ որ մին առանց միւսին չըլլար, ինչ-
պէս որ քաղաք չըլլար առանց տուններու
և տուն ընկերական առանց քաղաքի: Այս
այնպիսի էական խնդիր մըն է, որուն
զեղծ իմացականութիւնը դարերու իսկ
աշխատութիւններ անպարտկեան պիտի
դատապարտէ, ինչպէս փորձն իրաց ապա-
ցոյցն է: Թող թէ Աստուծոյ տեսանելի
Քաղաքը միայն մատնանիլ ընել, միայն
զամայն որդեալ տան իբր «յունէն» հիման
ուսկէս գտնուիլ, ոչ եթէ այն մեծ քա-
ղաքին որդի ըլլալ, այլ աւետարանական
փորքներ ըսուիլ, ու ճշմարտութիւն մը
դաւանելու համար դաւանիլ կամ քարո-
զելու համար քարոզել կ'ըլլայ: Նմանա-
պէս հիմ և «յունէն» յարգարեալ ջանալ
առանց վէմի, ճիշդ օգոյ մէջ զղեակ չի-
նել և աւետարանական երանութեան զըր-
կուել է. երկու չափազանց եղբրնրն ալ
զգուշալի են:

Դալով թեմերու բաժանման չի՞նչպէս ը-
սինք, առաքելական սկզբունքն ունեցած է
սա: Եւ եթէ առաքելաբէ առաջին Եպիսկո-
պոսները ամեն ուրեք առանց խորտութեան
և սահմանի պաշտօն կը վարէին, այս՝ նո-
րածին Եկեղեցւոյ պիտոյքէն և Եպիսկո-
պոսաց անբաւականութեան յառաջ կու
գար: Սակայն դիտելու է թէ այս ինչ կամ
այն ինչ տեղերու որոշումը, մի կամ ա-

ឱយណាតាប៊ីន

ԽԱՐԻՃԻԷ

[illegible]

ԻԺԱԼԻԱ ՎԷ ԻԺԹԻՖԱԳՐ ՄԻՆՈՒԷ-
ԼԷՄ. — ԻԺալիսննն իԺԹիֆադը միւ-
սէլէստէն ալլըմմաը՝ քէնտիսննէ
բէը չօգ մաճղուրաըը օլաճաղնա
տալիբ Սլոմբիա զաղէթալաղնն
եազուղղաըը մէգալէլէբէ գաղըր Գա-
բիթալէ նաթ մուհիմմ պիբ իԺալիսն
զաղէթասնտա տեբն օլունան պիբ
մէգալէ՝ պիլթիւն ալէմի սիասինն
նաղաըը սիգգաթննն ճէլպ իԺմիւ

տոր: Շէօյէ. քի Ուլսթրիա ղաղէթաւար: Իթալիաննն պագասը՝ մահգա Իթթիֆագը միւսէլլէս տախլինտէ գաւմասըյա գապիւ տրը, վէ տէվլէթի միւշարիլէյա՝ Իթթիֆագը միւսէլլէսէ միւշթաճ տըր, տէյի եաղտըգլարը հալտէ, մէգըիւր Իթալիան ղաղէթասընտա, պոնւլարա ճէվապէն, իշպու Իթիդաաըն պիւթիւն պիւթիւն եանլլչ օլաուղու, վէ պիւաքիս, բէք չօգ միւլահաղլար իճապընճա, Իթալիանն, Իթթիֆագը միւսէլլէս տախիլ օլումասը՝ քէնտինճէ տահաղիատէ խալլըր օլաճագը իֆատէ գըլլնմըչ, վէ իաթիմէի մէգալէտէ, ղաթէն Իթալիա էհալիսինիէ էքսերիէթի թարաֆընտան Իթթիֆագը միւսէլլէս իւշ նազարլու, իէօրիլմէտիկ հալտէ, պլը կիւն Իթալիա կէնճ գըրալը, «Պէն պու Իթթիֆագ ահանա մէսինի իմզալմասեաճաղըմ» աէսէ պիւթիւն Իթալիա քէնտախիլլէ հալէֆքետար օլաճագ տըր, տէյի եաղմը տոր:

ՃԷՆՈՒԳՐ ԱՅՐԻԳԱ. — ԺԵՆ. ՏԷ-
վելթին սօս ֆելթուհաթը Իսկիթէրբա-
տա հիտտէթի ալիմէ հասըլ իթմիշ
տիր : էֆքեաըը ումումիէ զահէթ
թահրէք օլումումշ տուր: Լ. Գիշնէր
սիւարիէէ միւհիթաճ օլտուղունտան
եալընըլ սիւարիլէր կէօնտըլմէսին
ղազէթալը թալսիէէ իտիօրլար
շէր նէ գառար Իսկիթիլէր՝ մէյտա-
նը հարպտա պուլմանն պէլիլէրէր-
նին՝ Պօէրլէրին եէտինէ կէյմէմսի ի-
շին թէտապիլի լաղըմէյի իթթիլալ
իթմիլէր իսէ տէ, զալիպա եինն Պօ-
էրլէր՝ իսթէտիլլէր զէման աթ վ-
սաիրէ էլաէ իտէպիլմէքտէ տիլլէր
Պօէրլէր՝ ԺԵՆ. ՏԷվէթին ֆելթու-
հաթընտան պէր իշտէ կիւճտէ օ-
լուլը, Իսկիթիլլէրին զալիֆ օլտուղ-
լարը նօգթալարա հիւճում իթմէք
տէ, վէ տիւշմէնին գուլվէթի օլտու-
ղու եէրլէրտէն ուղազ տուրմադտ
տըրլար:

Միևտայէհա շալիսալորնա կէլին-
ճէ, հէնուգ զազէթալարն մալիւմա-
թընտան պաշգա գաթի պիր խապէր
հօգ. աուր: Հագըգէթի հալ շու տուր
քի, հիշ պիր տէվէթմ. Պօթըլէրին լէ-
հինտէ միւտախէլէ իթմէք ֆիքրինտէ
տէյիլ տիր: Հօրանտա պիլէ, Պօթըլ-
րին գանընտան օրմարլա պէրապիր,
քէնտին պաշ վէքիլ մարիֆէթիլէ,
պիթարաֆըլգատան շաշմսեհճաղընը
պէհան իթմիշ տիր:

ԶԻՆ ԱՅՂԱԼԻ. — Զինտէ Ալմա-
նիանըն նուֆուզընը արթըրմահա չա-
լըան Անցէր նամ բիագօթօս՝ սէնէլիք
րաբօրթօսընը կէօնտէրմիշ տիր Միւ-
մախէյէ, Վէն-Չու-Փու վախիսլէ պիւ
իթիթիֆագ, շէհրի մէգըիւրտէ պիր
գաչ Ալման մէքթէպլէրի տիր Մօնա-
Անցէր, Զինտէ ասլալը ումուսիեհտի-
նի էմիլիէթպախշ ապտ իթմէհէհէր,
«Հէր թարաֆտս առախշ հիւքմ իթ-
մէքտէ իտէ տէ, էհնէպիլէրէ գարշը
առապլէթ բուհը Զինլիէրին Ֆիքրին-
տէ քէօքլէշմիշ տիր: Միւսալէհա վէ
առախշին տէվամը խուսուսըն հէ-
նուգ քիմնէ գապլէն իւմիա իթմէմէք,
տէ տիր» տէմիշ տիր: — Խանէտանը
իմքէրաթօրինին անհագ յուսվար շտէ
Բէքինէ մուվասըլէթ իտէհէկի մէմուլ
օլուսուտօր: Պիւհէլք թէհէրմիս ուհի-
պի օլան մէշուր պիր Զինլի՝ էվթօ-
բալլար թիէքլընի Զինլիէրէ թէհ-
լիմ իտէհէքլէրի գէմանա գառար

Բուս-թիկե-Ֆուտա դաւմանը խանէ-
տանը իմբէրաթօրիկէ իսթար իթմիշ
տիր :

Ինքինքն ինքինքն ինքինքն. — Եւրպա-
յը միւսնապիպէթիլիլէ Բարբաթէ ելիլէ
սէրայլընդաւ ինքն իսիլին ընտմը դա-
պուլ՝ զանէթ բարբաթ օրմուլ տուր ։
Բեհաի ճիւղհուր՝ սիւֆէրանըն թէպ-
րիլէլընիլ գապուլիտիպ, Բաբա հազ-
րէթլընի վէքիլի՝ պիլ նուլթզ իրաւ
իլէ, թէպրիլքաթ վէ թէմէնիլիլթ
սըրապընտա, Ֆըրանսանըն, պէխն էլ
տիւէլ մէսէլէլընէ իլիլիլաւ թէ ար-
իլ ըլլիլթիլգաթան, վէ Ջիւն մէսէլէ-
սիլնիլ հայլընտէն տօլաբը պէնանը
մէմնուսիլէթ իլլէմիլ տիւ ։ Բեհաի
ճիւղհուր, ճէվապընտա, Ֆրանսա թա-
րաֆընտան աարֆ օլընան սալ ու զալ-
րէթիլի՝ արզու օլընտուղու սուրթիթ-
տէ թազաիլ օլընմապընտան մէմնու
օլտուղընը, վէ տէվլէթլը պէնիլնիլ
ճարի օլան հիւսնի իթիլաթ իլէ իթ-
թիլաթազլարըն մէթանէթիլ՝ ասաիլ
ուսուսիլէ թէմէմիլաթ իտուկիլնի ի-
ֆատէ իթմիլ տիւ ։

Ձար՝ երբ պաշը միևնապիսե-
թիլէն Յրանսա ըբիսի ճիւհուրը Մ.
Լուպեեե պիր թէլէկրաֆնամէ քէշի-
տէ իտէրէք, Յրանսա իլէ սոնըն ըբի-
սի ճիւհուրը հաղգընտա թէմէննի-
հաթը լաախանէպինի պէեան իթմիշ
տիրո թէլէկրաֆնամէտէ, «Բուսիանըն
տասթ վէ միւթթէֆիգի օլտուղու ճի-
հէթիլէ, պիր մուհապպէթի մախսու-
սէ իլէ սէվտիկիմիզ Յրանսատա կէ-
չիրտիկիմիզ կիւնէրին հատը լաթի-
ֆի», սենէնի սապղգըննի պիղէ պրադ-
տաղը գըրմէթտար լաաթըրըլէր ճիւհ-
լէստէն տիրո՝ տէնիլմիշ տիր : Մ.
Լուպէ, ճէվասընտա, Բուսիանըն
տասթ վէ միւթթէֆիգի օլան Յրան-
սա հաղգընտա Ձար վէ Ձարիցա հա-
զարաթընըն թէմէննիաթը՝ ֆէվզէլա-
տէ մուհիպի մէննսնիսէթի օլտուղը-
նը պէեանստէն ստիրա, միւշարիլէյիւ-
մանըն սէյեահաթլարը՝ Յրանսոնա
մուհիպի միննէթտարի օլտուղընտան,
սոն սէյեահաթլըն քէնտիլէրինճէ հիւս-
նի թէհսսիր պրազմըշ օլմասը՝ թէք-
միլ մէմլէքէթ տաթիլմէտէ մէսէրէթթ-
իլ թէլգաղգըր իտիլէճէկնի տէրմիեան
իլլէմիշ տիր :

Իսկապէս Ֆրանսա հարպիւն
նապարարը պէնննտէ տալի, եւ
պաշտ միւստարպէթիւն զահէթ սա-
միսի թէպրիթ թէլէկրաֆարը թա-
թի գրլորնիւն տըր:

ԱՄԲԱՆԻԱՏԱ ՊՈՒՀՐԱՆՔ ՄԱՅԻ.—
Այնահայ ըսթաթիսթիգ իտարէյս
թարաֆընտան նէյր օլունան մալիւ-
մալթա կէօրէ, սօն իւշ այտա Ալմա-
նիտտա 2337 իփլաա զուհուր իթմլը
տիր: Կէչն սէնէնին ալնի միւտտէ-
թինտէ խէ, 1273 իփլաա զուհուր իլլէ-
միշ տիր: Սօն ղէմանլարտա իփլաա
լարըն արթմասը՝ սէնտա արէմինի
տիւլչար օլտուտը պուհրանա աթֆ օ-
լունմագաա տր:

ԱՆՄԱՆԻՈՒ ՎԷՆ ԳԷՆԵՑԻՈՒԿԷԱՍ .
 Դազէթաւարն պէճաննա կէօրէ
 Արմահա իլէ Վէնէցիւէա արաւը
 տաքի միւնալաա հագգընտա էա
 միւղաքէրաթա տէվաւ օլունմագտ
 ալը: Ալմահիանն: Կարազաա սէֆի
 ընին՝ Վէնէցիւէա ընիսի ճիւմհա
 ըըյա վուգու պուլան պիւր միւլա
 դաթը էննասընտա ֆէնա սուրէթ
 սըգըլա, շէրի մէղըրաշէն չըթմ
 օլտուզունա տաիւր պիւր շայնա վուգ
 պուլմուշ իսէ տէ, ալը օլնաւըղ
 Պէրլտաէն իշար օլնանմուշ տըր:

Վենեցիա-Լաուա իսեաննն արթ-
մաւորնաան ասլաեը, Ադաի Շարգա
կիթմէքաէ օլան Կաղէ Կամ Ալման
դրուաղէօրիւնիւն տերջալ Վենեցիա-
Լաուա կիթմէսի՝ պա թէլէկրաք էմր
օլունմուչ տուր:

Ուսչիւնի թընտան ալընան պիւ թէ-
բէկրաֆա կէօրէ, Ալմանիանը Վէնէ-
ցիւնէլա հագղընտաքի մէսէքի՝ Միւն-
Ամբրիգաճա ֆէվդէլտտէ ստի թէ-
էսիք հաալը ի թմիշ տիր և Ալմանիա՝
Վէնէցիւնէլաճա գաալը թէհտիտաթտա
պտլունմագտա իսէ տէ, մուհարէպէ
թատալիուրընտա տէյիլ տիր. զիր-
պէօյէ պիր մուհարէպէնիւն շայանը
թէէսիսի քնէ թմէնէլիւն օլաճաղը տէր-
քեաւր տոր:

Ամէրիգանըն իւթարը իւզերինէ ,
Աւմանիա՝ Վէնէցիաէլաեա կէճաւտէ-
ճէկի իւթուամթումըն թէպլիղինի
կէրի պրագմը տըր :

ՄԻԻԹԷՆԵՎԻՑԷ. — Բարիս պէլէտիէ-
սի՝ չէհրլին ալթընսան կէչէն տէմիր եօղու-
նա եէնի խաթթլար իւալէ իթմէ ք իւզրէ
150 մլեոն ֆրանգ իաթիգրազ ագարնա
գարար վէրմիշ տիր :

Լ. Ռօզպէրի՝ յունւար 20տէ եէնի պիր
նութգ իրատ իաէճէք տիր:

Մարքի իթ ծնըն Լօստրաեա սէյեաճաթը
 Ինկիլթէրրա իլէ Ճարօնիա արասընտա պիր
 իթի իֆագ ագտընա տաիր օլտուղու Լօս-
 տրատա սէյլէնիեօր :

Իթալիա գրաւը՝ Հապէշ գրաւընը Բ.
մահա տապէթ իթմիշ տիր:

Բուսիա զազէթալարը, բրէնս ֆէրտի-
նանտա, Սօպրանիէ մէճլիսինի տազըթմա-
սընը իխթար իտիեօրլար :

Պուլկար պանդար, յուշվար գութոս
լարընը քնալիլէն թէէտիեն խտճէքտի
Դեկտեմբեր ալըզնա մանաւազն, մեմաւ
րիլիկ հիւքնմթէ մաալ վերլիւնման
Պուլկար մալիէ նէգարէթի ինապ խտնէր
էմը իլլէմլէ տիր։— Պուլկարսթան էմա
րէթիլ հէնի շարթլար իլէ ծրառաղ աւր
մահէտարալիւրանա խթիլգարալ ագար
չին հէլիտէն միւղաքէրալ կիրիլմիւ տիր

Պէ՛ղծիկանըն Բէքին սէֆարթի՛թի Բիսի
Բսի-Ֆուտա տիկէր պիր միսիսնաբըն գաթ
խորտիկինի խապէր վէրտիկի կիպի, Ծան
կայտան Տէնըն Էքորբէս դազմէ՛թաքնա պիկ
տարիտիկինէ կէօրէ, Էնի՛ն իքրիվիսն
լանխաբան պիր խալլիթ տէ՛նիկէ՛ Զա-Ֆու-
տա գաթ՛լ խորվիմընէր տրի: Բրէնս Թու-
իլէ փն. Թուիկ-Ֆու-Սիանկ շէ՛նրի մէգ-
քիւքտէ պուռունառուգլարընտան, Զի՛ն դա-
զմէ՛թպարը՝ անլերի մէտուլ թուրուքորպա
Պօե՛ր մէնպարնտան խապէք վէրիլի
կինէ կէօրէ, Թուիֆոնթայն ուռւաբնպ
սինտա՛ Ինկիլիլդէրտէն շ10 մազթուռ-
մէ՛նրուս օլմուշ, 390 Լուս, 2 թօք վէ 206
թիւֆէն պալնմըն տըր:

1901 սենտյանտե ձկնուլը Աջր
գառաքի իրթհասկեա՛յարընտա 10, 13
 Պոեթը չհոռու գլարը վէճաթ իրթիւնէր տի
 նալընը սեպտ.տե 1369 չհոռու վէճա
 իտիպ, պոռնյարըն 1028ի ծախն նոգաւն
 341ի ծախն հոգարը սինտաե իրթիւնէրն

Թայլս զաղէթասար, Եւը պուը միջին
սիպէթիլէ կազողըը պէնտի մախսուը
տա, շէնուպը Աթրիգա մուհաթպէլը
շիմտիէ գաստար խիթամ պուըմամա
տան առաւը Պոէլըլը մէսու թութու
լիւնքի Պոէլըլը, Իւնիլթէրմարն հուգ
գը հիւքմարնիլիմի մուհաթպա խեթը
քիտիլըլիէ, միււքն մէրէթպէ իսթի
լալիեթի հալի թագտիմ իթտիլէ միււ
էնա թէթիլիլի գասպու իթմէմիլը տ
կիտը :

Մ. Չէմպէրլէնին՝ յունվար 11-տէ, Պ.
մինկհէմտէ մուհիւմ պիր նութգ իրամ
տէճէկի՝ Լօնսրապաւան իշար օլլէկուեօր:

Ա.ԶԳ.Ա.ՅԻՆ

Տիւն, Իտաբէ մէճլիսի, պէր միւթատ
կաթողիկոսարանտա, Կ-Բաթրիգ ըիւթպ

